

noget helt nyt, nemlig at man skal indtænke beskæftigelse, social beskyttelse, uddannelse og sundhed i al den politik, man foretager sig. Beskæftigelse, uddannelse og sundhed er altså helt nye ting, der skal tænkes ind i EU's politikker. Er det i vores interesse? Er det i Danmarks interesse, at de områder nu også bliver omgærdet med flertalsafgørelser, at vi kan stemmes ned, når det kommer til sundhed, vores arbejdsmarkedspolitik, vores uddannelsespolitik og alle de andre områder; alle de ting, som udenrigsministeren ikke nævner?

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 14:26

Søren Krarup (DF):

Udenrigsministeren var så venlig at svare på min kritik af spørgsmålet om suveræniteten i forbindelse med EU. Jeg må sige til udenrigsministeren, at det jo er som at møde 30-40 års debat, for det er jo det samme problem med suveræniteten, nemlig at suveræniteten naturligtvis betyder – det er også det, vi siger – selvbestemmelsesret, og at udenrigsministeren så i stedet for siger indflydelse.

Det er jo fuldstændig rigtigt, at Danmark var et lille land i 1930'erne, som det stadig væk er det, og det var et land, der havde suveræniteten. Det betød ikke, at det havde stor indflydelse på sin omverden, men det betød, at det bestemte lovgivningen i sit eget land. Og det kunne altså også i forhold til Tyskland gøre, som det ville, hvis det var villig til at betale prisen.

Jeg synes, hvis jeg må være lidt hoven, at udenrigsministerens niveau er for højt til, at han skal argumentere på den hjælpeløse måde, at han simpelt hen sammenblander suveræniteten og indflydelse og på den måde kommer uden om den uafviselige kritik af Lissabontraktaten, der er tale om.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:28

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Denne gang vil jeg meget gerne svare. Hr. Per Clausen har fået forklaringerne. Jeg har ikke forhandlet disse ting. De har fået en teknisk oplysning. Det er blevet oplyst, og den tekniske oplysning har ført til det resultat, der foreligger. Der foreligger mig bekendt ikke nogen særlige papirer.

Så til det folkelige engagement med de 40.000 underskrifter, jeg ikke ville modtage. Mig bekendt har man ikke bedt om et møde hos mig for at aflevere de 40.000 underskrifter, vil jeg sige til hr. Per Clausen. Så vil jeg i hvert fald gerne se det brev i kopi. Jeg har ikke set det.

Sagt til hr. Messerschmidt: Jamen det er jo ikke arrogant at sige, at der kun var ti fanebærere og ti faner og ti kinesere. Der var kaldt til demonstration. Man havde regnet med, at der skulle være en stor demonstration imod det, Folketinget foretager i dag. Så gør jeg bare stilfærdigt opmærksom på – det er forbrugeroplysning, vil jeg sige til hr. Messerschmidt, ren forbrugeroplysning – at den demonstration, der er blevet indkaldt til, imod den arbejdsproces, der foregår her i Folketinget, altså førte til ti fanebærere, ti røde faner og ti kinesiske turister. Det er ikke arrogant, det er virkelighed. Jeg har selv talt dem.

Og så til det om, at det ikke skulle være rigtigt, hvad jeg har sagt om kvalificeret flertal. Hr. Messerschmidt peger på, at beskæftigelse, uddannelse og sundhed skal indtænkes. Ja, når vi laver politikker skal vi da prøve at se på sundheds-, uddannelses- og beskæftigelsesniveauets forbedring alle steder, men det er altså suveræne områder. Vi indretter selv vores sundhedssystem og sundhedsvæsen. Vi indretter selv vores undervisningsvæsen. Vi indretter selv vores beskæftigelsesordninger og arbejdsmarked. Så det er jo stadig væk suveræne områder.

Så vil jeg sige til hr. Krarup: Suveræniteten er ikke lig indflydelse, der er vi jo enige om. Men omvendt kan man være i den situation, at man har suveræniteten uden indflydelse. Det er jo det, jeg beskrev som den situation, vi var i i 1930'erne, men hvor de andre havde indflydelse. Altså, indflydelsen gik ind. Andre udefra havde indflydelse inde, hvilket udhulede vores suveræniteten. Det var jo tilfældet i 1930'erne. Det kan ikke nytte noget at ryste på hovedet af det. Det var jo kendsgerningen i 1930'erne. Derimod er vi nu i den situation, at vi har vores suveræniteten og derude har indflydelse udad, det vil sige på alle de omgivelser, vi har, på den verden, vi er i, på den verden, vi spiller sammen med. Vi har jo ikke lukket af for verden. Det betyder, at vi nu i kraft af EU har en meget større indflydelse på vores omgivelser udenom vores suveræniteten, hvilket har været med til at styrke og beskytte vores indre udvikling.